praviĝas la faro Z; peko k ~o eslas ecoj de l'homaro Z; peko pro, per ~o Z; gramatika ~o (Vd haro); kiu forfelas la instruon reslos en ~o Z; mi ne farus la ~on se li eslus luj dirinta al mi la veron Z; pres~o; rebonigi Z, korekti ~on. ~a. Enhavanta ~o(j)n, malĝusta, malkorekta: ~a lekslo, rezono, kalkulo, respondo, metodo; la frazo eslas ne tute bonstila, sed ne rekte ~a Z. ~ema Z. Povanta ~i: la papo eslas ne~ema pri la dogmo. ~igi Z. Konduki en ~on (Kp Trompi, blindigi). ~lumo Z. Lumeto vaganta sur la marĉoj, produktata de malkomponiĝo de organikaj substancoj.

erbio 〒 Er. Ĥemia elemento, metalo : atoma pezo : 167,7.

erbino T Er2O2. Erbia oksido.

erco (Sc). Neprilaborita metalo, metalhava ŝtonaĵo, minaĵo. Kp minaĵo.

ergo & Laborunuo respondanta al la laboro produktata de unu dino, kies apoga punkto translokiĝas je l em al la direkto de la forto.

ergino 🐺. Substanco formata en organismo per influo de malsanigaj agantoj k aganta kontraŭ ili.

ergografo . Aparato por noti la laboron per ergoj.

ergologio (Sc). Scienco, kiu pritraktas la raciigon de la laboro.

ergometro . Instrumento por mezuri la laboron per ergoj: ~o eslas ankaŭ uzala en la medicino por mezuri la laboron de muskolo.

ergoto. 1 % Parazita fungo, kiu kreskas sur kelkaj gramenacoj k malsanigas ilin. 2 m² Pinta ungo kreskanta malantaŭ la piedo ĉe kelkaj animaloj: koka ~o.

ergotlno 😭 🐺 C⁸⁵H⁸⁹N⁵O⁵. Alkaloido ekstraktata el ergoto k uzata en farmacio kontraŭ hemoragio.

ericino 3. G. de tagpapilioj (erycina).

Eriko. Arbeto el la familio de erikacoj, kun rozaj aŭ blankaj floroj, kreskanta en sablaj teroj (erica).

* Erinaco. Malgranda insektomanĝanta mambesto, kies haŭto estas kovrita de pikiloj (erinaceus).

eringlo . G. de umbelacoj, kreskanta ur vojbordoj (eryngium).

erloforo . G. de ciperacoj, uzata por ornami lagetojn (erlophorum).

eritrozino 😭 🚉. Ruĝa substanco tre koloriga, uzata en histologio k fotografio.

erizimo . G. de kruciferoj, uzata kiel kontraŭskorbuta k puriga medikamento (erysimum).

Erizipelo. Infekta malsano, karakterizata de febro k inflamo de la haŭto, precipe k plej ofte de la vizaĝa haŭto.

*Ermeno. Eta kvarpiedulo, el la fam. de musteloj, kun multvalora blanka pelto (pulorius herminea).

* Ermito. 1 Piulo vivanta en soleco. 2 (f) Homo, kiu sisteme evitas la aliajn, k izole vivas. ~ejo. Loko, kie vivas unu aŭ pluraj ~oj.

Erotlka. 1 & Temanta prila amo, parolante pri literatura verko: $\sim a$ versaĵo, poemo. 2 Esprimanta seksan volupton.

erotomanlo . Cerba afekcio karakterizata per malĉastaj ideoj.

erozlo \$\times\$. Geologia difektiĝo de la rokoj, kaŭzata de la akvo. \$\simes\$a. Rilatanta al \$\simes\$0 aŭ produktita de ĝi. \$\simes\$1 (tr). Fari \$\simes\$0 al.

* Erpl (tr). Skrapi kampon, disrompante la terbulojn per tiucela instrumento: (f) ~ i la maron Z (provi neeblan aŭ vanan, senefikan faron). ~llo. Fera denta instrumento por ~i.

Erudicio. Multscieco pri detaloj k dokumentoj en ia faka scienco. ~ulo. Homo posedanta ~on: ne ĉiu ~ulo eslas scienculo.

erudito = erudiciulo.

eruko 3. G. de kruciferoj, kun flavaj, fortodoraj floroj, kulturata pro ĝiaj folioj manĝataj kiel salato.

Erupcio. 1 Vulkana elsputo. 2 Apero sur la haŭto de makuloj, aknoj, veziketoj kc. ~l (ntr). Fari ~on.

erupti = erupcii.

*Escepti (tr). Apartigi k ne kunkalkuli; intence preterlasi; malakcepti: ~i iun el kunveno; ~i iun de, el komuna leĝo; ĉia konkurado eslus por ĉiam ~ila ²; celadon al Lingvo Inlernacia ne devas ~i eĉ la plej varmega blinda ŝovinismo ²; se ni ~os ian krianlan erarpaŝon, ĉiu devas konsenli ke ². Kp eksklullivi. ~o. ~ilaĵo: gramalika ~o; ne ekzislas regulo sen ~o². ~a.